

El passat dissabte, dia 5 de novembre, a la tarda, ens reunirem una cinquantena de persones amb la intenció d'aturar-nos una estona i reflexionar sobre el moment que viu l'Església i la parròquia que n'és la concreció més immediata per nosaltres. Ens va ajudar primer l'aportació de Mn Francesc Estesó i després d'un breu diàleg, en una reunió de petits grups vàrem fer unes recomanacions aplicables a la vida i a l'acció pastoral de la nostra comunitat cristiana. Per a que en quedi constància i per a que ens guïi i ens estimuli en el nostre servei evangelitzador, va aquest número especial de EL CANDELER. Josep Bofarull, rector.

Notes personals de J.B. sobre l'aportació de Mn Francesc Estesó.

1. No oblidem mai que som cristians de l'Església del Crist. Aquesta és una gran sort que tenim. Això ens ha enriquit com a persones, ens ha ajudat a superar moltes proves de la vida, i ens condueix amb seguretat cap el futur. Ens sentim Església diocesana i molt de la parròquia.

Ha passat l'època dels grans xocs dins l'Església: va ser el temps de les grans reformes. Ara ens estem aferrant al més essencial, doncs ens empobrim sociològicament.

2. L'economia marca i condiona. Estem comprovant una gran transformació social de les nostres comarques. El pluralisme de la societat si bé enriqueix, alhora porta inseguretat, ja que presenta en front altres opcions que no compartim. Alguns voldrien arraconar la religió com a opció englobant de la vida.

Els mitjans de comunicació social tenen una immensa força i influència.

Ens sentim enviats a aquesta societat concreta amb els seus valors i contravalors. A ser, dins d'ella, una consciència ètica.

3. Per a fer això, ens cal molta més formació. Aprofitar la doctrina social d l'Església, que és un gran tresor, molt desconegut.

Cal implicar-se molt més en les estructures socials, econòmiques i polítiques: ser-hi activament. No demanant privilegis per l'Església, sinó implicant-s'hi més.

Atenció a no perdre la identitat. Cal reforçar-la. Sense identitat no és possible el diàleg, doncs no tindriem res a oferir. En tot diàleg hi ha quelcom a donar i a rebre.

La societat està secularitzada, però les persones, no.

Aquesta influència i comunió ha de començar pels més pròxims, pels de casa, pels de l'entorn.

4. L'Església és com un balneari vell, que necessita moltes reparacions. No interessa a les noves generacions. És un gran muntatge i té poca vitalitat evangelitzadora.

En la vida real dels creients, hi ha poques referències vives a la comunitat..

Cal adonar-se que la religió, la fe dona sentit. No és quelcom afegit, sinó que dona profunditat i sentit.

Tenim un esperit crític exagerat. Sovint només ens fixem en el que és negatiu.

Dins l'Església s'hi fan moltes coses bones, però ens falta esperit d'equip. Per això no hi ha eficàcia. Anar d'acord és molt important. No donem culpes a l'entrenador ni a l'àrbitre, si no estem guanyant el partit. No dimitim de les nostres responsabilitats.

Respectem-nos més i deixem que l'altre em complementi. L'altre em pertany. En general falta molt de coneixement mutu i de col·laboració entre els diversos serveis de la parròquia.

5. L'itinerari d'iniciació cristiana se'ns ha fet molt difícil. Està trencada la transmissió de valors i continguts tradicionals.

Hi ha un greu dèficit d'acompanyament de les persones en el seu creixement. És molt important saber caminar al costat, acompanyar i ajudar persones. No hem de parlar de fracàs massa lleugerament, perquè després et trobes amb persones que s'impliquen, encara que no hagin completat cap procés, però varen rebre un tracte personal de qualitat. Ens de deixar evangelitzar, per tal de ser després evangelitzadors.

6. Disposem de recursos, però ens falten plantejaments pastorals globals.

Hi ha dèficit de compromís cara enfora.

Estem en una situació nova, en una gran expectativa.

Hi ha més discreció i austeritat, però ens costa d'assumir les possibilitats reals i les limitacions.

Cal reforçar la participació dels laics, l'acolliment i l'acompanyament, la pastoral dels joves.

Les accions pastorals a emprendre han de ser concretes i amb data de revisió

Recomanacions dels grups a la comunitat parroquial:

1. Actituds a tenir:

Ser més optimistes. Recomanem no defallir, malgrat que a vegades els fruits no es perceben.

Intentem que els catequistes no perdin la il·lusió i l'esperança en què la seva llavor sortirà.

Mostrar més la nostra fe als altres. Afavorir el contrast dins la nostra societat perquè ressaltin els valors cristians. Més coherència entre el que es diu i el que es fa

Cal que no ens cansem mai d'obrir camins nous, de provar i experimentar noves maneres de fer i d'acompanyar la gent, per escampar l'Evangeli.

Recomanem que la comunitat obri els braços a tots aquells germans que, des dels límits de la fe, busquen l'esperança en la transcendència.

Acolliment: que la gent que s'apropa se senti estimada.

Saber fer un bon acompanyament de la fe, tant dels qui s'atansen a la parròquia com en els ambients de cadascú, i amb el cor a la mà, amb amor.

2. Ens els Serveis parroquials:

Recomanem tenir una visió més integradora de tots els serveis de la comunitat, perquè el treball sigui més fructífer.

Estaria bé fer, periòdicament, reunions amb representats de cada servei, per a posar en comú les diferents activitats i per a optimitzar el voluntariat, o per a fer arribar la comunicació i les necessitats dels altres sectors, i per a fer comú el projecte parroquial.

Cal una trobada periòdica (encara que sigui bastant espaciada) oberta a tothom, on s'expliquin les activitats que fan els grups.

Esforçar-se per donar raons del perquè s'actua d'una determinada manera.

Recomanem que l'evangelització es faci més a través de l'acció que de la paraula, especialment als joves.

Fer més pregària comunitària, també com a estímul de la pregària individual que cal mantenir.

A les homilies dominicals mirar de reflectir-hi els fets socials actuals. (evangèlicament)

Trobar més espais de formació per a adults.

Millorar la coordinació de sant Joan amb el Lledó.

Participació en els mitjans de comunicació de l'Alt Camp (premsa, ràdio)

3. Peticions:

Aconseguir que cada dia algú vagi a obrir el Roser mitja hora abans de la Missa.

Explicar on van a parar els diners de la creueta de l'IRPF.